

Spm. nr. S 1266

Til miljø- og energiministeren (23/3 95) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvilke indgreb vil ministeren tage i anvendelse over for de værste punktkilder?«

Svar (31/3 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Indsatsen mod de uønskede kemiske stoffers udledning til og spredning i miljøet foregår inden for rammerne af miljøbeskyttelsesloven og lov om kemiske stoffer og produkter.

De belastninger af miljøet, der stammer fra veldefinerede industrielle processer, er der efterhånden rimelig god kontrol med. Disse resultater må først og fremmest tilskrives miljøgodkendelsesordningen og den enkeltsgsbehandling, som kommuner og amter har stået for støttet af regler og vejledninger udformet af Miljø- og Energiministeriet. Reguleringen af industriens produktionsprocesser vil blive fortsat med de instrumenter, som vi kender i dag.

Loven om kemiske stoffer og produkter giver mulighed for at gribe ind over for forbruget enten ved direkte forbud mod særligt farlige stoffer eller ved krav om begrænsninger i anvendelsen. Gennem de sidste 20 år er det lykkedes at begrænse anvendelsen og dermed udledningerne af en lang række stoffer. Det gælder PCB, en række af de farligste pesticider og en række andre miljøgifte. Den fremtidige indsats for at nedbringe produktionen og forbruget af farlige kemiske stoffer og produkter vil være koncentreret om at udvikle og forbedre værktøjerne til at kunne foretage livscyklusvurderinger samt om at finde egnede substitutionsmuligheder.

Der forekommer imidlertid også belastninger af miljøet med kemiske stoffer, som ikke kan afgrænses og indkredses så let. Det gælder den diffuse belastning, som skyldes, at miljøfremmede stoffer indgår som følgestoffer eller forureninger i en lang række produkter, som cirkulerer rundt i samfundet. Disse stoffer havner i vore affaldsstrømme og vil derfra uomgængeligt ende i miljøet. Den fremtidige indsats over for disse produkter vil tage udgangspunkt i en renere-teknologi-strategi. Det betyder, at miljøbelastningen knyttet til det enkelte produkt vil blive søgt nedbragt ved ændret design, renere

fremstillingsmetoder og mere hensynsfuld anvendelse og bortskaffelse af produktet.

Spm. nr. S 1280

Til kulturministeren (23/3 95) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Finder ministeren ikke, at forsøg med samsending af lokal, regional og landsdækkende ikkekommerciel radio bør afprøves?«

Svar (30/3 95)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som bekendt udsendte jeg for nylig et debatoplæg om det fremtidige medielandskab med spørgsmål til den danske befolkning, og i januar 1995 afleverede de to medieforskere Ole Prehn og Per Jauert en rapport, som jeg havde bestilt, om de lokale medier: »Lokalradio og lokal-tv. Nu og i fremtiden«.

Rapporten er sendt til høring hos en række organisationer og institutioner, ligesom de lokale radio- og tv-stationer samt de lokale nævn har mulighed for at udtale sig, bl.a. om rapportens scenarier. Svarfristen er den 1. april 1995, og det er tanken, at rapporten og de kommentarer, ministeriet modtager, skal danne grundlag for en debat om, hvordan det fremtidige lokale medielandskab skal se ud – ikke mindst set i relation til debatoplægget om det fremtidige medielandskab, idet lokalradio- og tv-området må ansues i den naturlige sammenhæng med det øvrige medieområde.

Samsending er ét blandt flere forslag i de scenarier, som Ole Prehn og Per Jauert opstiller i deres rapport. Rapporten indeholder spændende forslag, og jeg er overbevist om, at der vil komme nye ideer frem i forbindelse med kommentarerne til rapporten og i forbindelse med debatten om det fremtidige medielandskab. Selv om der måske kunne være en interesse i at få afprøvet nogle af forslagene på forhånd, finder jeg ikke, at tiden er inde til – før der har været mulighed for at debattere rapporten og at overveje kommentarerne grundigt – isoleret at tage stilling til enkelte forslag.

Forsøg med samsending vil endvidere være i strid med radio- og fjernsynslovens § 50, der indeholder et krav til lokalradioer om selvstæn-